

Websitecommissie SV Hucbald 2023-2024

HUCBLAD!

HUCBLAD!

Hucblad! 2023-2024

Daar is 'ie dan. Eindelijk.

Ergens halverwege het collegejaar toverde Meike een doos tevoorschijn in het Hucbaldhok. Bomvol met blaadjes: het Hucblad. Is het niet leuk om weer zoiets te doen?

Het hucblad was een lange tijd de quasi-voorloper van onze rubrieken op de website. Verhalen, verslagen, nieuws, allemaal met typemachineletters op typemachinepapier. Een gekleurd vel aan de voorkant met een simpel tekeningetje, nietjes in de zijkant, en dat in tientallen, wellicht honderden exemplaren uitgegeven.

We gaan het weer doen. In een modern jasje, meer passend bij de meer moderne esthetiek van onze vereniging. In dit magazine vindt je de een terugblik op het afgelopen jaar door het bestuur, vindt je de horoscoop waarin je kan lezen welke artiest jij bent, hebben we twee van onze vaste rubrieken gecombineerd in het muziekjaar waar we je allemaal een paar muzikale aanraders geven, en lees je hoe het was in Berlijn. Zie dit blad als een soort kers op de taart van het afgelopen siteco-jaar.

Dankjewel Jikke voor secretarisschap dit jaar. Je kan soms volgens mij best kritisch zijn op je eigen functioneren binnen de commissie, maar je hebt het prima gedaan. Wees trots op jezelf!

Met dank aan de Hucbald websitecommissie 2023-2024:

Sasha Groep, Jikke Paternot, Matti Mual,
Meike Broer, Sterre D'Agata, Lieven Taverne

En onze gastschrijvers in dit magazine:

Noah Lefébure, Pieter Nolet, Janna Sprong

Dankjewel Matti voor je constant inzetten om de website beter te laten functioneren als technisch redacteur. Het updaten van de website is een grote taak en je hebt er enorm mee geholpen.

Dankjewel Meike als eindredactie en als contactpunt naar het bestuur. Zonder jouw kennis en overzicht was het me de helft niet zo goed afgegaan.

Dankjewel Sterre voor het afgelopen jaar. Je was altijd mega enthousiast, had altijd goede ideeën en je artikelen waren altijd leuk om te lezen.

Dankjewel Lieven voor je enorme inzet. Naast dat je sowieso al bezig was in meerdere commissies, was je in de siteco echt súper actief. Je hebt heel veel artikelen geschreven en gaf tijdens vergaderingen goede input.

En dankjewel Nate voor het er alsnog zijn aan het begin van het jaar, ook al kreeg je het halverwege heel druk. Je doet al zo extreem veel voor onze vereniging en je had belangrijker taken dan een paar artikeltjes schrijven voor een website.

Ik zou zeggen dat ik het rustiger aan ging doen – maar dat ga ik niet doen dus ik zeg het ook maar niet. Hopelijk zie ik iedereen terug in het huchok, en natuurlijk bij de volgende websitecommissie!

– Sasha

Terugblik: het bestuur over het afgelopen jaar

door Noah Lefébure

We vroegen het huidige bestuur om terug te kijken op het afgelopen jaar. Dit is wat Noah mij terug stuurde. Over drukte, tegenspoed, en wat belangrijk is voor een studievereniging.

Wat een jaar. Waar moet ik toch beginnen. Misschien bij het begin? Op het moment dat ik dit schrijf is het 84ste bestuur van Hucbald net iets meer dan een week bekendgemaakt en ik kan me nog mijn tijd als 'geheim' bestuur nog maar al te goed herinneren. Stiekem vond ik het echt geweldig om gewoon keihard te mogen liegen tegen iedereen die een vermoeden had dat ik bestuur zou gaan doen. Toch was dat lang niet zo leuk als de bekendmaking. Het voelde toen gewoon zo werkelijk dat we met z'n vijven bestuur van Hucbald zouden gaan worden. Fast forward naar de wissel-ALV. We hadden onze eerste tegenslag al gehad voordat we waren gewisseld: Ons vijfkoppige-bestuur werd vierkoppig. Ondanks dat zijn we vol energie begonnen aan het jaar.

Het was heel vreemd om opeens losgelaten te worden. We hadden vrij weinig idee waar we nou echt aan begonnen waren maar ik had al snel vertrouwen in de manier waarop we met z'n vieren samen werkten. Het voelde heel natuurlijk en vloeiend. Natuurlijk was er een meningsverschil op zijn tijd, maar het zou niet gezond zijn als dat

niet het geval was.

Maar wat nou als ik echt volledig terug kijk op het hele jaar? Dan vraag ik mij een beetje af wat dat bestuur nou eigenlijk betekent. Voor mij is het eigenlijk een jaar lang mijn hele leven geweest.

Maar als ik even een stapje terug zet gaat het 'maar' om een studievereniging. Wel een vereniging die best wel heel belangrijk is voor veel mensen, en belangrijk is geweest voor nog veel meer. Vergeet niet dat Hucbald tweeëntachtig jaar oud is! Om terug te komen op die mensen: zij zijn wat écht belangrijk is voor de vereniging. Bekijk het zo: een bestuur kan wel activiteiten organiseren, maar als er geen leden zijn die naar die activiteiten komen valt er voor een bestuur ook weinig te doen. Daarnaast zouden er ook geen commissies zijn die zich zouden kunnen inzetten voor die vereniging. Waar het op neer komt is dat bestuur zijn wel voelt als het middelpunt zijn van een vereniging, maar dat alle leden datgene is waar de vereniging op gebouwd is. Het is zo ongelooflijk leuk om iets neer te zetten waar mensen op af komen

en het zichtbaar naar hun zin hebben. Dat is iets wat ik echt meeneem voor de rest van mijn leven en ik ben enorm blij dat ik dit heb mogen doen voor een jaar. Dank jullie allemaal voor het deel zijn van deze fantastische vereniging!

Heel veel liefs,
Noah
Voorzitter van het 83ste bestuur
de Studievereniging Hucbald.

De Schrijfstrijd: Winnende inzending

In maart organiseerde de Websitecommissie de "Schrijfstrijd" - een wedstrijd waarin iedereen van de vereniging een tekst kon insturen. Een betoog, een gedicht, alles mocht. Van de tien inzendingen kwam deze als beste uit de stembus. Geschreven door: Sterre D'Agata.

inzending van
Sterre D'Agata

Het kan lastig zijn om te accepteren dat alles verandert. Net, nu en zometeen, drastisch, subtiel of onzichtbaar. En als de dingen zelf niet lijken te veranderen, doet onze blik of denkwijze dat wel. Je hebt nu een ander gevoel bij het huis van je ouders dan je tien jaar geleden had. Misschien zijn er mensen die je eerst niet kon wegdenken uit je leven, waar je nu helemaal geen contact meer mee hebt. Omdat alles zo veranderlijk is, is het van groot belang om een anker te vinden. Muziek is hier bij uitstek geschikt voor. Het juiste fragment kan je terugbrengen in de tijd, nieuwe inzichten verlenen of troosten. Het blijft bijzonder hoe muziek zulke menselijke snaren kan raken. Het kan ook andersom beschouwd worden: misschien is het wel bijzonder hoe wij affect en emotie aan klank hebben gekoppeld. Dat klinkt heel breed, maar individueel gebeurt dat aan de lopende band. Denk bijvoorbeeld aan dat requiem op een begrafenis, of het lievelingsliedje van je moeder. 'Ons' liedje. Daarin ligt de schoonheid van muziek: dat het naast universele affecten ook individuele nuances heeft, waardoor elk muziekstuk voor iedereen iets anders betekent.

Ik kan tegenwoordig niet al mijn muziek van vroeger waarderen, ik ben ouder geworden. Het betekent echter steeds meer voor me. Ik voel de muziek en de tijd als ik luister, soms weet ik de tekst nog, of weet ik weer aan wie ik dacht bij dat ene stukje tekst. Bij andere muziek komt het gevoel eerst. Als ik het derde deel uit Rachmaninovs Tweede Symfonie luister, sijpelt een ongeschijnlijk ongegrond verdriet mijn oren in. Even later kan ik bedenken dat dit het stuk was dat ik luisterde toen mijn opa vorig jaar overleed.

Mensen veranderen, de muziek blijft. En daar ben ik het eeuwig dankbaar voor.

de persoonlijke pagina van Jikke

Jikke Paternot
Secretaris

Het jaar komt tot een einde. Eindelijk, dat kan je wel zeggen. Veel te zeggen heb ik niet, daar ben ik ook een beetje klaar mee om heel eerlijk te zijn. Ik heb dit jaar zo ontzettend veel geschreven, voor de universiteit, voor hucbald of voor mezelf. Ik heb essays geschreven waar ik ontzettend trots op ben en waarmee ik heb ontdekt dat ik echt van onderzoek doen houdt. Ik heb ook opdrachten geschreven waar ik liever nooit meer mee wordt geconfronteerd, academische schaamte heeft me hard gepakt dit jaar. Ik schreef column na column, muziekmaand na musicus van de maand na welzijnscolumn na notulen na website verbetering, ...grapje dat laatste heb ik nooit gedaan. Schrijven vind ik een stuk leuker dan ik ooit had gedacht, ik had altijd al een passie voor overal mijn mening opgeven maar ik wist niet dat als je het opschreef het nog veel krachtiger overkwam. Uitstelgedrag werd mijn spiegelbeeld en het zat me behoorlijk in de weg, ik kon alle tijd van de wereld hebben maar ik wist het elke keer weer gedaan te krijgen om niks te doen. Ik dank alle mensen die zo geduldig waren met mij dit jaar, ik heb dan misschien niet geleerd om eerder te beginnen met schrijven maar ik heb wel geleerd om geduldig met anderen om te gaan. Voor mezelf schreef ik to do lists die ik nooit af maakte, eindeloze boodschappenlijstjes omdat ik voor het eerst op mezelf woonde, liefdesbriefjes naar mijn vriend en ongestuurde brieven naar mijn ex tegelijk. Ik denk dat ik de meest stereotype begin twintiger ben die ik ooit heb meegemaakt want zelf met al dat advies van oudere, slimmere en betere mensen ben ik nog steeds eigenwijs genoeg om het lekker zelf uit te willen zoeken. Ik denk niet dat ik ooit een jaar heb gehad waarin ik zoveel heb geleerd, zowel van de universiteit als van het leven zelf. Ik leef tegenwoordig alweer 21 jaar en ik moet zeggen dat, hoewel ik af en toe de drang heb weer terug de baarmoeder in te kruipen, ik het over het algemeen nog best naar mijn zin heb.

de persoonlijke pagina van Lieven

Lieven Taverne
Algemeen Lid

Op 8 juni dit jaar heb ik voor het eerst in mijn leven gecrowdsurft. Het was tijdens het festival Best Kept Secret bij Tramhaus. Crowdsurfen lijkt dan wel doodeng maar eigenlijk is het het veiligste gevoel wat je kunt hebben: je wordt letterlijk op handen gedragen. Ook al duurde mijn surftocht maar tien seconden, het was al met al een supervette ervaring. Ik werd door twee lange slungels uit het publiek opgetild (ze vroegen het wel netjes hoor) en belandde toen boven het publiek. En ik moet eerlijk toegeven: ik voelde mij een soort Jezus in die tien seconden, maar dat kon ook aan de drie bier die ik op had liggen. Ik werd abrupt uit mijn godcomplex gehaald toen ik met mijn been in iemands nek belandde. Ja, dat was ongemakkelijk, maar na

drie keer sorry en vragen of diegene oké was, huppelde ik weer vrolijk de moshpit in.

Tramhaus staat bekend om zijn niet zozeer lichtzinnige muziek. Er werd een hoop geschreeuwd, geramd en gebeukt. Dat uitte zich een dag later in het feit dat ik geen stem meer had en de rest van het weekend scheef liep. Maar zou ik het nog een keer doen? Honderd procent ja.

Het 84^e Bestuur der Stu

'Forti

Insieme'

Het bestuur van 2024-2025 is bekend! Deze mensen gaan zich komend jaar inzetten om Hucbald de beste studievereniging te maken die het kan zijn, en ieder lid een goede en leuke tijd te geven. Op deze pagina stellen ze zich even voor.

Puk Groos

zij/haar
Voorzitter

Hoihoi! Ik ben Puk, de voorzitter van het 84e bestuur van Hucbald! Ik ben heel trots dat ik komend jaar samen met mijn lieve bestuursgenootjes voor deze geweldige vereniging mag zorgen. Wij gaan ons best doen om het een mega leuk jaar te maken voor iedereen! Tegelijkertijd ga ik beginnen aan de master Applied Musicology, waar ik ook erg veel zin in heb. Als ik dan nog tijd over heb, vul ik die, zoals alle Hucbaldianen, met muziek maken. Meestal speel ik covers op piano of ukulele, maar soms ook eigen nummers. Verder heb ik een ocarina, een mondharp en een banjo liggen, waar ik nu nog niks mee kan, maar hopelijk binnenkort wel. Verder kan ik me met allerlei andere creatieve dingen goed bezighouden, zoals haken en tekenen. Als je me een keer blij wil maken, hoef je alleen maar een kopje thee te brengen, een spelletje te komen spelen, of gezellig naar een Hucbald-activiteit te komen :)

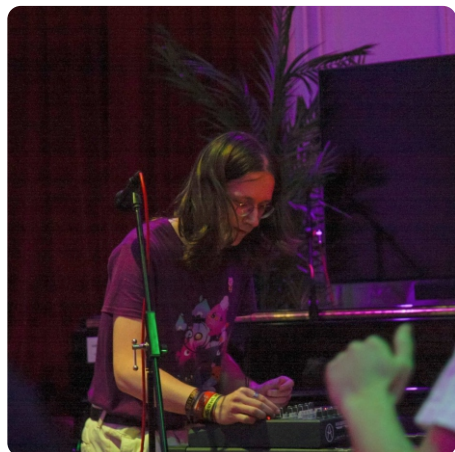

Sasha Groep

zij/die
Secretaris

Hoihoi! Ik ben Sasha, en ik wordt volgend jaar jullie secretaris! Dat betekent dat jullie als leden waarschijnlijk vooral van mij zullen horen, via PR over activiteiten en algemene-leden mails. Qua muzieksmaak vindt je me ergens tussen rock, hyperpop en ambient in – sowieso ben ik wel een liefhebber van experimentele geluiden en soundscapes. Daarnaast ben ook best wel een fan van beeldende kunst. Bij mijn kunstvak op de middelbare heb ik me veel bezig gehouden met video en conceptuele kunst, en ik ben nog steeds best wel veel bezig met het kruispunt tussen al deze media. Als ik oma-leeftijd heb bereikt zul je me waarschijnlijk vinden bij een modelspoor-club, en naast die traditionele kunstvormen ben ik ook best wel veel bezig met world-building. Voor nu ga ik er vooral voor zorgen dat het komende jaar een fantastisch jaar wordt voor Hucbald, alle leden, en stiekem ook wel een beetje voor onszelf als bestuur. much love!

Bestuursvereniging Hucbald

Pieter Nolet hij/hem
Penningmeester

Hoihoi! Ik ben Pieter uit het mooie Etten-Leur (vlakbij het prachtige Breda). Komend jaar word ik Peso Pedro, penningmeester en heerser over het geld van Hucbald! Daar heb ik vet veel zin in :). Ik maak graag muziek, het liefst op drums en met mijn DS, want dat kan (zoek maar op)! Daarnaast ben ik groot fan van videospelletjes, vissen en vogels, en is het mijn grote droom om later muziekles te geven op school – iets waarover ik vaak de vraag krijg of ik dat echt wil doen, óf waar ik condoleances voor krijg. Ten slotte wil ik kwijt dat ik al jaren stiekem verliefd ben (en dan niet verliefd verliefd, maar eerder vriendjes-verliefd) op heel Hucbald <3. Maar dat geheimpje mag je niet doorvertellen!

Nate Zwang hij/die
Commissaris Intern & Onderwijs

Hoihoi, Ik ben Nate, jullie aankomend commissaris intern en onderwijs! Ik ben 21 jaar en ga na de zomer mijn derde jaar muziekwetenschap in. Ik ben al sinds mijn eerste jaar actief bij Hucbald, en heb bij de feestco, introco, siteco en herdenkingsco gezeten. Ik kom uit Amsterdam, en heb voordat ik naar Utrecht ging een jaar Engels gestudeerd in Leiden. Zoals elke echte muziek-wetenschapper ben ik ook veel bezig met muziek buiten de opleiding, en mijn huidige project is een goor punkbandje met wat vrienden van me, waar ik de basgitarist van ben. Daarnaast game en lees ik veel, en kan ik je precies vertellen welke nummers allemaal in Glee hebben gezeten, zelfs als je dat helemaal niet wil weten. (Sommige versies zijn gewoon beter dan het origineel, sorry not sorry) Ik heb enorm veel zin om mijn bestuursjaar in te gaan, en om me met alle commissies te gaan bemoeien. Veel liefs!

Ely Krakkers die/hij
Commissaris Extern

Hoihoi, ik ben Ely, de volgende commissaris extern van Hucbald! Het wordt mijn taak om contact met externe partijen en alumni te leggen en te onderhouden. Daarnaast zet ik me natuurlijk graag in om Hucbald een zo leuk mogelijke plek voor iedereen te maken! Verder heb ik dit jaar wonderbaarlijk genoeg mijn bachelor muziekwetenschap afgerond. Komend schooljaar ga ik beginnen aan de master Applied Musicology. Dit verdeel ik over twee jaar in plaats van één, zodat ik dit kan combineren met mijn bestuursjaar. Sinds een paar maanden heb ik een eigen kamer in het prachtige Amersfoort. Daar ben ik graag bezig met muziek, zowel spelen als luisteren. Natuurlijk ben ik ook vaak in Utrecht te vinden, voor studie gerelateerde dingen en voor Hucbald. Ik heb echt heel erg veel zin om dit bestuursjaar te doen!!! Oke groetjes!

Het Muziekjaar van de Siteco

Het Muziekjaar van...

Meike

Een uiterst perfect beheerste stem die aanvoelt als een warme deken en een stembereik waar je 'u' tegen zegt: **Tamino Amir**. Bij mij thuis staan zijn albums Amir (2018) en Sahar (2022) geregeld op repeat, en zo ook dit jaar. Voor mijn deel van het muziekjaar wil ik daarom graag de aandacht vestigen op deze 'met goud omhulde diamant', zoals De Volkskrant hem omschrijft. Met

grote nadruk op melancholische lyrics en magische melodieën waar zijn Egyptische roots goed in terug te horen zijn, heeft de Egyptisch-Belgische indiezanger mijn hart in zijn geheel veroverd. Waar zijn perfect geproduceerde debuutalbum Amir zeker niet bang is van een strijkersorkest, bombastische productie of instrumenten als de beiaardklok, is het tweede album Sahar veel meer ingetogen, met voorzichtige instrumentatie waardoor zijn stem het absolute middelpunt is van de muzikale

ervaring. Anderhalf jaar geleden heb ik bij een concert van hem anderhalf uur in trance met open mond staan kijken en luisteren naar de ontzettend krachtige, maar toch omhelzende stem en de hypnotiserende doch eenvoudige licht- en visualsshow. Woorden zijn niet genoeg om Tamino's magie te omschrijven, dus ik raad zeker aan om een van deze favorietjes een kans te geven:

'Habibi' (Amir)

Zijn debuutsingle en all-time fan favourite, met ongelofelijk hoge noten in falsetto en de meest mooie, hartverscheurende bridge die ik in mijn leven heb gehoord.

'So it goes' (Amir)

'Fascination' (Sahar)

Een iets opgewekter deel van zijn repertoire over de betovering van het zien van de wereld door andermans ogen.

'The Flame' (Sahar)

Het Muziekjaar van...

Matti

Als ik een paar hoogtepunten uit het afgelopen jaar, dan denk ik vrijwel meteen aan afgelopen zomer toen we met een Hucbald delegatie (onder andere drie Pro Vitae-bestuursleden) naar Rock Werchter gingen. Hier heb ik Liam Gallagher mogen zien, maar Queens of the Stone Age mag ook niet vergeten worden, waarbij ik Janna op mijn schouders droeg vlak voordat ze een Circle Pit begon. Een paar maandjes later heb ik de andere Oasis broer, Noel Gallagher,

mogen zien, samen met mijn moeder en Noah. Nu kan ik officieel zeggen dat ik soort van Oasis live heb gezien :P. Het concert van Frank Carter and the Rattlesnakes waar ik met Jikke heen ben geweest mag ook niet vergeten worden. Het échte hoogtepunt voor mij, was zonder twijfel het Herdenkingsconcert waarbij ik trots meedeed als een van de bassen. Niet alleen het concert,

maar de hele avond die erna volgde was buitengewoon fantastisch. Daar heb ik toevallig ook een mooi artikeltje over geschreven ;). Ik zal dit jaar ook nog keihard losgaan met twee vrienden op het Hardcore-festival Defqon. Totaal iets anders dan wat ik hierboven allemaal beschreven heb, maar mijn muzieksmaak is nou eenmaal divers, ik kan het niet helpen :).

Het Muziekjaar van...

Jikke

Ja, waar heb ik nou naar geluisterd dit schooljaar? Om heel eerlijk te zijn, kan ik er echt geen rode draad in vinden. Ik denk dat ik vooral heel erg aan het ontdekken ben geweest. Ik was een heuse Mrs. worldwide dit jaar, er kwamen

Arabisch, Spaans, Portugees, Zuid-Afrikaans, Russisch, Koreaans, en Vietnamees voorbij. Een deel daarvan heeft natuurlijk te maken met de wereld die voor me open ging toen ik mijn vriend ontmoette maar ik was ook vanuit mezelf bezig met grenzen overgaan. Ik ontdekte mijn liefde voor dansen op een serieuze manier, met Salsa, Reggaeton maar ook gewoon door waar het ook maar kan, even een dansje te doen. Muziek maken deed ik zelf maar weinig en dat vind ik ook best jammer, het wordt mijn

voornemen om beter te worden en meer muziek te maken volgend schooljaar. Ook moet ik bekennen dat mijn muzieksmaak ineens verrassend vrolijk is geworden, als rasechte emo vind ik dat toch een beetje onwennig. Ik merk dat ik af en toe even reflecteer als ik muziek luister, op hoe gelukkig ik eigenlijk ben en hoe dankbaar ik daarvoor mag zijn. Ik heb mezelf nooit omschreven als gelukkig mens, maar ik denk dat ik dat voor het eerst toch maar ga doen.

Het Muziekjaar van...

Lieven

Het was me het jaar wel weer. Voor het eerst studeren, een hoop nieuwe vrienden maken en vervolgens je eigen plek zien te vinden tussen al die mensen. Het ging met een hoop pieken maar helaas ook wat dalen. En dat kun

je ook goed terugzien in mijn luistergedrag. Ik kon mijn frustratie en boosheid kwijt met IDLES en kon wegzwijmelen met Warhaus (niet te verwarren met de Rotterdamse punkband Tramhaus waar ik ook erg fan van ben). Qua concerten had ik ook een drukke agenda: ik ging van Underworld in de Gashouder naar anarchistische punk in een kraakpand. Maar mijn favoriete concert van dit schooljaar is toch wel The Smile, waar ik met een collega helemaal naar Brussel voor ben gereden (ja, het was het waard).

En sommige mensen zal het vast niet ontgaan zijn: Fontaines D.C. is mijn favoriete band allertijden. Het feit dat ik ze dit jaar twee avonden op rij ga bewonderen als een soort schuimbekkende fan zegt dan ook wel genoeg. Dogrel staat op één als het gaat om meest beluisterde albums dit schooljaar omdat deze onophoudelijk aanstond in de trein van Leiden naar Utrecht (en op de terugweg ook). Ze komen in augustus met een nieuw album waar ik niet op kan wachten, de eerste single "Starburster" belooft al veel goeds.

Afgelopen jaar hebben we jullie van alles aangeraden: van rock, naar pop, naar latin, naar klassiek. In de 'muziekmaand' hebben we jullie verteld waar wij naar luisterden, in de 'musicus van de maand' brachten wij wat extra licht op muzikanten die wij echt zwaar underrated vonden.

We doen het dit jaar nog één keer, in deze megarubriek: deze genres, artiesten en nummers mag jij niet missen.

Het Muziekjaar van...

Sterre

Afgelopen jaar was turbulent. Dit uitte zich niet alleen in gebeurtenissen en emoties, maar ook in de muziek die ik heb geluisterd en opgezet. Ik begon het schooljaar met een Fiona Apple-fase, die, vanzelfsprekend, uitmondde in een break-up. Daarna maakte Mitski haar comeback, met Elliott Smith moest ik nog even wachten. Ik ontdekte ook een beetje nieuwe muziek, bijvoorbeeld Tori Amos en Joni Mitchell. Naast popmuziek heb ik ook veel klassiek geluisterd, voornamelijk symfonieën van Sjostakovitsj. Zijn Negende is mijn favoriet. De Canto Ostinato-opname van Erik Hall heb ik trouw geluisterd tijdens het studeren, met onlangs de toevoeging van Music for 18 Musicians, ook opgenomen door Erik Hall. Vorige

maand zat ik tot in mijn oren in de Spinvis. Genoeg over vorig jaar: ik ben al helemaal klaar voor de toekomst. Ik heb een paar muzikanten ontdekt die ik echt fantastisch vind, ik heb zin om ze met jullie te delen. De eerste band die ik wil aanbevelen is De Kift, een Nederlandse fanfarepunkband. Als het genre je nog niet enthousiast genoeg heeft gemaakt, doen deze nummers dat wel: 'Uitpuilende Ogen' en 'Nauwe Mijter' zijn fantastisch. De gitaar en de blazers! De prachtige dissonantie! Ik hou ervan. Een andere band die ik heb ontdekt is Iguana Death Cult, een vrolijke indiepopband. Voor de laatste keer: veel luisterplezier!

Het Muziekjaar van...

Sasha

God, wat moet ik hier neerzetten. Er zijn zoveel artiesten die ik jullie zou willen aanraden. Ik ga er denk ik maar gewoon een paar noemen:

MOTHICA. Pop girl turned rockstar i guess. Iemand met een hartverscheurend maar incredible levensverhaal. Haar volgende album 'Kissing Death' komt uit op 23 augustus en de singles-releases

zijn in volle gang. Nu al super hyped.

Torr. Deze heb ik ook al genoemd in mijn muziekmaand aan het begin van het collegejaar maar de nummers van deze gast blijven enorm catchy. Komend uit de hyperpop-scene lijkt Torr nu meer de rock-kant op te gaan, zeker met zijn nieuwe nummer. Ik ben benieuwd naar de toekomst.

Uit dezelfde hoek: **Patchymate.** Met 20k luisteraars op Spotify is dit

zeker een van de meer niche artiesten, maar ze heeft een nieuw album uit ('Reality') en het klinkt nu al supergoed. Dit wordt zeker voor mij een repeat-album deze zomer.

Tigran Hamasyan. Even compleet iets anders. Als je houdt van rare ritmes, moderne jazz, djent/metal en traditionele midden-oosterse geluiden, is dit echt een aanrader. Deze Armeense jazzpianist is een fenomeen en zijn 2015 album 'Mockroot' is enorm cool.

Moet ik nog noemen dat **Jane Remover** mijn favoriete artiest is? Volgens mij heb ik dat al vijfduizend keer gezegd. Anyways, ga luisteren naar Census Designated.

Op zoek naar herinneringen in een zee van geluid

Recensie: Iglooghost in Paradiso
door Janna Sprong

Bij binnenkomst liggen er eieren op het podium. Ja, dat lees je goed. In het midden staat een scherm dat lijkt op een portaal die je zo naar (een parallelle) zou kunnen sturen, daar tegenaan een... metaaldetector? Welkom bij de cross-mediale en multidisciplinaire artistieke visie van Seamus Malliagh, ook wel bekend als Iglooghost.

In de afgelopen paar jaar dat hij actief is, creëert hij rond zijn conceptalbums volledige werelden met hun eigen verhaallijnen en "lore". Bij zijn meest recente album Tidal Memory Exo beeldt hij een post-menselijke woestijn uit, die deels bewoond wordt door overlevende fossiel-achtige beestjes, die ook wel 'Memrees' genoemd worden.

Het was eigenlijk de bedoeling dat ik de avond van 23 mei naar King Gizzard & the Lizard Wizard zou gaan. Gelukkig werd ik overgehaald om toch naar Igloo te gaan, omdat ik Gizzy "toch nog wel een keer zal gaan zien." Een hele goede keuze.

Als Seamus het podium op loopt, pakt hij direct de metaaldetector en begint de magische portaal licht te geven. De stenen die verspreid over het podium liggen, maken allemaal de verkeerde geluiden. Nadat hij de goede steen in een van de eieren stopt, komt er een beestje in de portaal tevoorschijn en kan de set beginnen. Keiharde UK Bass beats maken ruimte voor zanderige, schurende snares en wobbelige bubbelkanonnen die op je oren afgevuurd worden. Al gauw begint de hele zaal te dansen op deze totale chaos. De muur van geluid werd vaak aangevuld door de diepe stem van Igloo, die er ook live bij zingt. De zaal is donker, afgezien van de zacht gloeiende eieren, het portaal en de flikkerende schijnwerpers die over zijn bewegelijke lichaam schieten.

Na een rustige en korte instrumental wordt de Memree in de lichtportaal geüpgraded naar een soort geëvolueerde versie van zichzelf, waarna de muziek een versnelling hoger worden gegooid. De nummers, die moeiteloos in elkaar vloeien door het vlotte DJ-werk, voelen voorin de zaal als een frisse zoute zeewind. Hoewel Seamus totaal opgaat in zijn eigen muziek en niet op de zaal let, is zijn hyper gefocuste concentratie en passie voor de performance aanstekelijk. Hij voelde net zo dichtbij en kwetsbaar als een artiest die in het midden van de zaal zou staan. Zijn eigen dansmoves komen vanuit de diepe krochten van zijn ziel. Na nog een paar nummers flink doorstampen, was de set na ruim een uur alweer voorbij. De bovenzaal was voor even in een naar zeewier stinkende technobunker veranderd.

de persoonlijke pagina van Matti

Matti Mual
Technisch Redacteur

Gegroet Hucbaldianen!

Mijn naam is Matibhadraprabha Mual, maar zeg maar gewoon Matti ;). Op het moment van schrijven ben ik momenteel met mijn 26-jarige bejaarde leeftijd alweer derdejaars muziekwetenschapper, en hoop ik volgend jaar in mijn vierde jaar in het tweede semester aan mijn scriptie te kunnen beginnen. Ik heb mij dit jaar naast secretaris van de Reisco ook beziggehouden in de Siteco als technisch redacteur: al die vernieuwde paginaatjes en hier en daar wat toegevoegde widgets en dergelijk, die staan daar dankzij mij :). Ik moet eerlijk zeggen dat ik het in het begin allemaal wel spannend vond, omdat ik nog nooit iets met website onderhoud gedaan heb, maar met de juiste mate en tijd en momenten van trial and error ben ik niet ontevreden met wat ik voor onze website gedaan heb. Maar laat ik wel concreet blijven: onze website is niets zonder alle artikelen van onze trouwe Siteco-leden ;).

De reden dat ik zo oud ben komt voornamelijk door het feit dat ik de eerste vier jaar van mijn studententijd heb besteedt aan opleidingen die uiteindelijk niet voor mij weggelegd waren: een halfjaartje sterrenkunde in Leiden; een jaartje wiskunde in Leiden én conservatorium in Den Haag (wat ik veel leuker vond dan wiskunde); een jaartje wiskunde in Utrecht totdat corona leuk kwam doen; een tweede jaartje online wiskunde in coronatijd; dat is de samenvatting. Toen ik eenmaal aan muziekwetenschap begon kon ik maar aan één ding denken: “waarom de F*@@\$# ben ik nooit eerder met deze opleiding begonnen??!”

Muziek is altijd een groot deel van mijn leven geweest: ik ben als zevenjarige met pianoles begonnen waarin ik uiteindelijk vanaf mijn 11e de overstap heb gemaakt naar klassiek piano, mede dankzij een fantastische pianodocente die ik levenslang dankbaar zal zijn. Door mijn klassieke geschooldheid werd muziek op de middelbare een eitje, en het was tevens ook een van mijn lichtpuntjes van mijn zeven jaren als middelbare scholier. Door verschillende redenen heb ik vooral in mijn eerste drie middelbare schooljaren niet altijd een fijne tijd gehad, maar muziek was altijd dat ene vak waarin ik uitblonk in de klas. Dit motiveerde mij bijvoorbeeld ook – met aandringen van mijn muziekdocente – om mee te doen aan podiumavonden of talentenjachten op school. Ik zal mijn eindexamenconcert nooit vergeten: ik heb toen voor het eerst in mijn leven voor een groep mensen gezongen (Nothing Else Matters van Metallica), en de rest van de avond was buitengewoon fantastisch, los van mijn behaalde cijfer (een 9 :D).

Momenteel woon ik ook alweer ruim 3,5 jaar in Utrecht, en houd ik mij naast onze coole opleiding veel bezig met vechtsporten, voornamelijk kickboks en Braziliaans Jiu Jitsu (BJJ). Ik zou nog veel woorden kwijt kunnen over wat mijn vechtsportclub allemaal voor mij betekent, maar daarvoor refereer ik jullie graag naar mijn artikeltje op de website: “De kunst van vechtsport”. ;).

de persoonlijke pagina van Sasha

Sasha Groep
Voorzitter

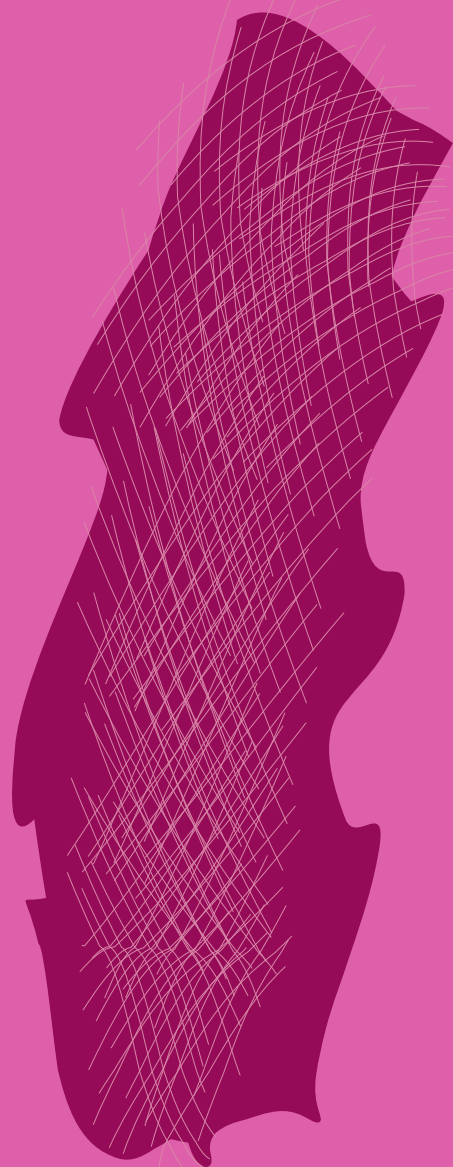
Ik heb niet zo heel veel meer te vertellen volgens mij. Ik lees jullie daarom maar een gedicht voor. Deze schreef ik recentelijk voor een ander project:

Everything seemed so great at first
I mean, it is
Great
ness, perspective

Subjectivity
Something only you can see

Is it
That vision
That is meant to be?

I don't know
It seems like we are all looking through
distinctly rose-tinted glasses...

Activiteiten uitgelicht

Een greep uit de lijst van activiteiten van afgelopen jaar: Dit is wat het bestuur en de commissies allemaal hebben georganiseerd voor Hucbald.

door Noah Lefébure

Zowel misschien de meest gemoedelijke als meest leerzame avond van het jaar. De Cultuur- en Educatiecommissie organiseerde dit jaar voor het eerst een albumavond. Het vond plaats bij driekwart van het bestuur thuis en was vormgegeven als volgt: 2 Hucbaldianen waren gevraagd een album te kiezen en die voor de aanwezigen te bespreken met een aantal luistervoorbeelden. Deze sprekers mochten zelf beslissen op welke manier ze hun gekozen albums wilden bespreken wat het super interessant en persoonlijk maakte!

Albumavond

Geloof het of niet, maar we hebben weer verloren tegen Ragtime. Dit jaar vond de wedstrijd weer in Utrecht plaats. Ditmaal in de stromende regen. De nederlaag bleef dit jaar bij een schappelijke 0-7. Er moet wel bij gezegd worden dat voordat de wedstrijd begon vijf van onze spelers precies dezelfde rechterbovenbeenblessure kregen. Achteraf zijn wij nog met beide teams wat gaan eten om zo de strijd toch nog vriendschappelijk af te sluiten. Maar toch: Ragtime! Maak je borst maar nat, volgend jaar is die trofee van ons!

Voetbalwedstrijd

Pepernotenpop

Herdenkingsconcert

Van alle activiteiten van dit jaar springt er 1 misschien wel bovenuit: Het herdenkingsconcert. Fantastisch georganiseerd door de koorcommissie! De Janskerk stroomde vol met mensen die kwamen kijken op 4 mei. Zo veel dat er zelfs mensen weg gestuurd moesten worden omdat de kerk maar vierhonderdvijftig mensen toeliet. Onder leiding van Olaf van der Aart klonken het orkest en koor geweldig en dankzij de compositie van Davin Mossterd was het hele evenement compleet.

In december organiseerde de podiumcommissie het eerste open podium van dit jaar. Net als de afgelopen akoestische open podia was de locatie Klein Berlijn. Het café is misschien net wat klein voor de hoeveelheid Hucbaldianen die komen opdagen, maar het biedt wel altijd een heel goede sfeer. Er zijn fantastische optredens geweest van onder andere de husbands en natuurlijk nog veel meer.

de persoonlijke pagina van Meike

Meike Broer
Eindredactie

Een volstrekt niet nieuw of revolutionair fenomeen waar ik het toch over wil hebben is hoe bepaalde muziek met je meegroeit, je verandert en andere versies van jezelf meemaakt. Ik denk dat ik met zekerheid wel kan stellen dat iedereen tenminste één of meerdere artiesten heeft die je al lange tijd bij je draagt en die een speciaal plekje in je hart hebben. Voor mij is dat (onder andere) Paolo Nutini.

Ik denk dat ik een jaar of dertien, veertien was toen ik voor het eerst in aanraking kwam met zijn muziek. Het is het meest voorspelbare verhaal wat je kan bedenken: ik zat bij mijn vader in de auto toen 'Iron Sky' langskwam in mijn vaders playlist. Ik zou waarlijk niet meer weten waar we heen gingen of waar we waren, maar ik weet wel dat ik zo ontzettend onder de indruk was door zijn rauwe, emotievolle stem en, niet te vergeten, de monoloog uit *The Great Dictator*. Op dat precieze moment besloot ik dat dat mijn favoriete nummer was, en dat is sindsdien ook niet meer veranderd. Vanaf dat punt ben ik religieus zijn andere albums ook gaan luisteren.

Toen *Last Night in the Bittersweet* uit de lucht kwam vallen na acht jaar radiostilte van Nutini, bewandelde ik net de brug tussen twee levensfasen: van de middelbare school naar de universiteit. Alles na de middelbare school voelde op dat moment nog aan als een groot, diep, zwart gat en ik had het idee dat ik me totaal in het duister waande. Zijn veelzijdige album (met zijn herkenbare hartverscheurende soulstem, maar ook invloeden van classic rock, post-punk, krautrock, americana en zelfs een beetje country met 'Abigail') bood me daar zeker wel een vorm van comfort: voor mij kwam het precies op het goede moment.

Als ik die kleine Meike nu naast me had gehad, was het een wereld van verschil geweest waar slechts enkele gemene delers tussen te vinden zijn, waarvan één dus mijn fascinatie voor Paolo Nutini is. Waar ik toen een verwarde, onzekere en verlegen tiener was, heb ik nu veel meer in zicht wat ik eigenlijk wil en wie ik ben. En ik luister nog steeds met even grote verbazing naar Nutini's omverblazende muziek. Ik vind het bizar om te bedenken dat, hoewel ik mega erg ben veranderd, de muziek dat niet is. Nutini als artiest natuurlijk wel met de nieuwe muziek die hij maakt, maar zijn eerste drie reeds uitgebrachte albums blijven onveranderlijk gegraveerd in vinyl. Dat zegt natuurlijk niet dat ik niet met andere oren ben gaan luisteren over de jaren, oh, dat zeker. Op wat voor manier ik er dan anders naar luister, zal ik misschien over een paar jaar leren. Voor nu zal ik hopen dat we tegen die tijd weer gezegend zijn met nieuwe muziek.

Reisverslag: Hucbald Studiereis naar Berlijn

In de lesvrije week van april ging Hucbald op studiereis naar Berlijn. Gyørg de giraffe ging ook mee. Beleef de Berlijnreis vanuit zijn oogpunt door dit bloedstollende reisverslag, langs de tv-mast, Brandenburger Tor, het instrumentenmuseum, en zijn ouderlijk huis.

door Pieter Nolet

“Wakker worden Gyørg, we zijn er!” Gyørg opende zijn ogen. Hij kon tijdens de treinrit die zes uur lang had geduurd eindelijk wat slaap vatten, voor het eerst in drie dagen. De afgelopen dagen had hij namelijk heel erg uitgekeken naar de Hucbaldreis, zó erg dat hij niet kon slapen. Nu was het dan eindelijk zover, en zag hij vanuit de coupé de befaamde TV-mast en muren volledig in graffiti gehuld opdoemen. Ik ben in Berlijn, dacht hij, ik ben nu eindelijk in Berlijn!

Enmaal aangekomen kon Gyørg zijn enthousiasme niet meer bedwingen. Wat is Berlijn gigantisch, dacht hij, zelfs voor een giraffe als ik! Hij dropte als de wiedeweerga zijn spullen in het hotel, claimde een bed, sleepte alle Hucbaldianen mee en besloot de stad te verkennen. Hij raakte eerst een beetje in paniek. Berlijn was namelijk zó enorm, dat Gyørg niet wist waar hij moest beginnen. Gelukkig hadden de lieve jongens van de reisco een fenomenale speurtocht uitgezet, die langs alle bezienswaardigheden van Berlijn ging. Scheurend op een leenstep ging hij dwars door Berlijn. De Brandenburger Tor, het Holocaustmonument, de Jungfernbrücke, en nog veel meer plekken deden Gyørg vervullen met een gevoel van verwondering. “Deze speurtocht is werkelijk fenomenaal!” riep hij. En als kers op de taart ontmoette hij bij het Altes Museum een wereldberoemde reporter én een wereldberoemde presentator van het Klokhuis! Zijn ogen sprankelden van geluk, en deze fenomenale dag kon niet meer stuk.

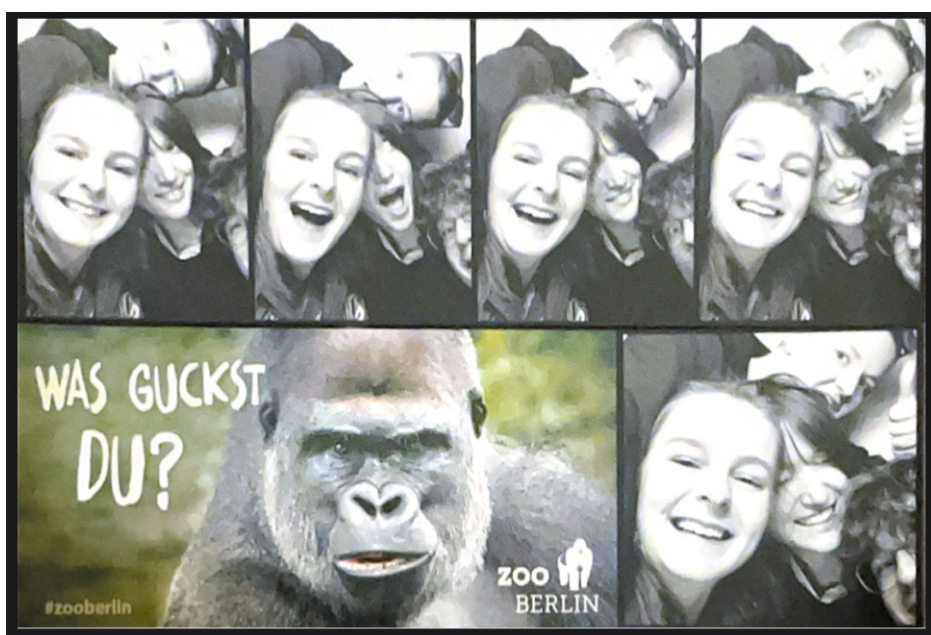

De tweede dag zou een stuk zwaarder worden voor Gyørg. Hij zou deze dag op familiebezoek gaan bij zijn ouders en zijn oom en tante, die hij al vijf jaar niet meer had gezien. Nu was het zo dat hij best wel van zijn familie hield, maar dat zij een beetje teleurgesteld waren in Gyørg omdat hij volgens hen "iets onzinnigs als muziekwetenschappen ging studeren." Daarom besloot hij 's ochtends om zichzelf moed in te drinken in een biergarten, en zichzelf onder te dompelen in de straatkunst van de oostkant, waar hij nog wat toffe foto's maakte. Zodoende ging een gekalmeerde –

en iewat aangeschoten – Gyørg op bezoek bij zijn familie, samen met zijn lieve vriendje, met wie hij al een halfjaartje verkering had. In het begin waren zijn ouders nog steeds teleurgesteld vanwege zijn studiekeuze, maar toen ze zagen dat zijn vriendje uitzonderlijk lief en leuk was, zeiden zij: "Nou Gyørg, het ziet ernaar uit dat je toch de juiste keuze hebt gemaakt met je studie. Muziekwetenschappers zijn hele leuke mensen." En hoewel de oom en tante met hun ogen rolden, klaptten alle andere dieren in de dierentuin. De leeuwen, de panda's, de knuffelgeitjes, zelfs de kwalen klaptten met hun tentakels

vanachter het aquariumglas mee. De vriend van Gyørg vond het wel een beetje gek, al deze familierituelen, maar toch vond hij het ook wel vrolijk.

Nu de grootste horde op de reis was overwonnen, vlogen de resterende dagen voorbij. Om te vieren dat hij eindelijk door zijn familie werd geaccepteerd, besloot Gyørg 's nachts Berlijn onveilig te maken. Gekleed in een zwarte leren outfit ging hij samen met de allercoolste en allermoedigste Hucbaldianen proberen om binnen te komen in het legendarische Berghain. Moeiteloos kwamen zij binnen. Nadat Gyørg een paar Bacardi-Cola's had gedronken, werd zijn hoofd een beetje mistig. Hij was pas weer bij kennis toen de zon al was opgekomen en de haan had gekraaid. Met knallende koppijn lag hij in bed. Zijn leren broek was spoorloos verdwenen, maar er lag nog wél een leeg snoepfolietje van een KitKat-reep op zijn buik.

Bij het zoete en verrassend goede ontbijt zei Gyørg tegen zijn studiegenootjes: "Ik voel mij niet zo lekker vandaag. Ik heb veeeeel te veel gedronken gisteren, en het maakt mij weemoedig, want vandaag is de laatste dag van onze fijne reis." De andere moedige Hucbaldianen knikten, want ook zij waren erg moe. Gelukkig hadden de lieve jongens van de reis de perfecte activiteiten gepland voor de vermoeide dappere stakkers.

Het zou een muzikaal dagje worden, maar dan op een rustige manier. In de ochtend gingen zij allemaal naar het muziekinstrumentenmuseum, waar Gyørg instrumenten zag die hij

nog nooit eerder had gezien. Toen hij helemaal voldaan naar buiten kwam, werd hij door die lieve, lieve reisco aan de hand meegenomen naar het philharmonisch concertgebouw. Daar stond een alwetende wijze dame, die zó veel wist over de philharmonie, dat Gyørgs hoofd ervan begon te duizelen. Gelukkig zag de oude wijze dame dat Gyørg en alle andere Hucbaldianen overweldigd waren door de reis, en besloot zij het kort te houden. Nadat zij haar wijze woorden had gesproken, gingen de deuren naar de zaal open en begon het Berlijns philharmonieorkest de sterren van de hemel te spelen. Eerst speelden zij een lied van Schönberg, dat uitzonderlijk experimenteel en dissonant was, waardoor Gyørgs hoofd open dreigde te splijten. Gelukkig speelde het orkest daarna een prachtige symfonie van Rachmaninoff, waardoor uiteindelijk alles goed kwam. Fenomenaal, dacht Gyørg, deze reis is werkelijk fenomenaal.

Enmaail in zijn bedje droomde Gyørg van alle activiteiten die hij nog zou doen als hij terug zou keren naar Berlijn. Hij droomde van een gigantische kelder waar monsters verstopt zaten, die zongen en dansten in een gigantische balzaal tot diep in de nacht. Hij droomde van cafés en pubs waar hij tot in het holst van de nacht bier zou drinken, voor een bijzonder aantrekkelijk prijsje. Hij droomde van samen uit eten gaan, vlooienmarkten, karaoke

zingen, en nog veel meer. Hoewel hij er maar één week was, voelde het voor hem alsof hij er zijn hele leven zou blijven.

Enmaail terug in de trein was de sfeer gezellig en vrolijk. Toch voelde Gyørg zich weemoedig. Weemoed, dacht Gyørg, ja, dát voel ik. Het liefste zou hij nog veel langer in die fantastische stad blijven. Maar toen zijn vriendje op zijn schouder in slaap viel, daar in die hele gezellige coupe, maakte zijn weemoedigheid plaats voor bedaarlijkheid. Ja, bedaarlijk, zo voel ik mij, dacht Gyørg. "Dag Berlijn," zei hij zachtjes, om zijn vriendje niet wakker te maken. "Tot snel."

de persoonlijke pagina van Sterre

Sterre D'Agata
Algemeen Lid

Lieve Hucbaldianen,

Jullie hebben al een tijdje niets van mij gelezen en dit wordt de laatste keer. Mijn siteco-jaar is bijna ten einde. Ik kijk er vol genoeg op terug, met als hoogtepunt natuurlijk dat ik totaal onverwachts de Schrijfstrijd won. Ik ben nog altijd niet trots op mijn werk, maar ja, het volk heeft gesproken. Het is even puzzelen geweest, ik ben hard op zoek naar de balans tussen wat ik wil en wat ik kan doen. Daarom heb ik mijn siteco-plichten een tijdlang verwaarloosd. Ook nu heb ik de neiging om op alles 'ja' te zeggen, waarna ik na een paar gigantische stressbuien moet realiseren dat ik weer teveel wil. Vakanties bijvoorbeeld: moet ik per se vijf keer? Het is heel gezellig natuurlijk, maar de kans dat ik spaargeld overhoud voor september is klein. Zeker omdat ik een vakantiebaantje moet zoeken waarvan ik vijf keer op vakantie mag. In de horeca is dat not-done. (Als jullie tips hebben, laten jullie het dan weten? Dankjewel alvast! <3) Ik heb zin in de vakantie, maar ik zit met mijn hoofd op allerlei plekken tegelijk. Ik noemde het eerder ook wel mijn 'radicale twijfel-era,' dat klinkt namelijk leuker dan zeggen dat ik in de war ben. Descartes moet zich ook zo hebben gevoeld, toch? Deze radicale twijfel is nu iets afgenomen, waardoor ik lekkerder in mijn vel zit en wat zekerder ben (who would've thought...). Dat wordt mede veroorzaakt door de zon, denk ik. Wat heb ik haar gemist! Ik moet jullie na volgende week ook een tijdje missen, maar niet getreurd: volgend jaar zien jullie mij gewoon weer op de drift. Ik wens jullie allemaal een fijne vakantie, tot volgend jaar!

Sterre

Woordzoeker

door Meike Broer

Deze werkt als een klassieke woordzoeker.

- Woorden kunnen in alle richtingen staan:
 - links-rechts
 - ← rechts-links
 - ↓ boven-onder
 - ↑ onder-boven
 - ↘ linksboven-rechtsonder
 - ↗ linksonder-rechtsboven
 - ↙ rechtsboven-linksonder
 - ↖ rechtsonder-linksboven
- Woorden kunnen overlappen.
- De overgebleven letters aan het einde vormen samen een zin.

Veel succes!

Antwoord: poms! iVent Omhald

S E P T I E M I N E M D E N R
T I R H U C O S T R O M A E O
R W I D K B N A W T I N V N X
A O N I R L D A L T N E D A Y
C B C S E D H A G O R D O N D
Y D E C W V A A D B E B O P E
C I X O T A R A C I D R O C K
H V E E F U M K C O R T R A K
A A A L A T O T O O Y E S R E
P D B E R O N N P S I T A R
M I U L K B I A D O E M A A R
A T T U P A C H A C H A O T A
N E K K A H A R D S T Y L E V
M G U A N T A N A M E R A E
N I N I J R E O B M A T S S M R

A TEAM
ACID ROCK
ALTO
ART ROCK
AUTOBAHN
BEBOP
CAPO
CHA CHA
DAVID BOWIE
DISCO
DOE MAAR
DR DRE
EDM
EMINEM

GORDON
GUANTANAMERA
HAKKEN
HARDSTYLE
KRAFTWERK
MADONNA
MONDHARMONICA
NENA
PRINCE
RAGTIME
RAVER
REVERB
ROXY DEKKER
SEPTIEM

SITAR
STROMAE
TAMBOERIJN
TOTO
TOXIC
TRACY CHAPMAN
TUBA
TUPAC
UKULELE
WAH
YES
YES-R

Antwoord van de woordzoeker:

Horoscoop: welke artiest ben jij?

door Jikke Paternot

Welk sterrenbeeld ben jij? Ik heb je een artiest gegeven die ik bij je vind passen en ook wat advies waarvan ik hoop dat je er iets mee kan!

Kreeft 22 juni t/m 23 juli
Taylor Swift

Emoties, daar kan jij wel wat mee. Elke break-up is op elke manier mogelijk besproken en alle metaforen zijn gebruikt. Je bent misschien niet van iedereen's smaak, sommige mensen zoeken wat meer diepgang en anderen hoeven het gewoon niet altijd over zichzelf te hebben. Ach, laat ze maar kletsen. In deze gecompliceerde wereld schrijf jij je emoties gewoon lekker van je af terwijl anderen maar zitten met hun gedoe.

Tweelingen 22 mei t/m 21 juni
Coldplay

Tja, er wordt altijd gesproken over jouw dubbele gezicht, een dubbele betekenis. Ik kan hem niet helemaal vinden hoor, die akkoordprogressie klinkt toch wel erg simpel en dat couplet is bijna doorzichtig. Misschien snap ik het gewoon niet, dat wordt me vaak verteld door je fans. Ik zou zeggen dat het tijd is om die complexiteit lekker los te laten en te accepteren wie je bent, misschien komt er dan nog iets authentieks uit.

Leeuw 24 juli t/m 23 augustus
Beyoncé

Ja, jij bent het Beyoncé. Jij hebt altijd de spotlight op je, het is gewoon een natuurlijke gave en je hoeft er niks voor te doen. Andere mensen kunnen daar niet altijd even goed tegen, dat alles voor jou zo makkelijk lijkt te gaan. Egoïstisch ben je ook niet, je denkt wel aan anderen! Toch is het misschien goed om anderen ook de ruimte te geven om zo te schijnen als jij, ook al moet je nog zoveel doen om niet automatisch het toppunt van belangstelling te zijn.

Maagd 24 augustus t/m 23 september
The Weeknd

Perfectionistisch, complex en gefrustreerd. Voor jou is nooit iets echt goed genoeg, hoe succesvol je ook bent. Misschien is met jou samenwerken wat lastig, maar ja je hebt gewoon een visie. Daar is ook zeker niks mis mee, want als jij de ruimte krijgt om precies te doen wat je voor ogen hebt, komt daar een album uit dat wekenlang bovenaan de hitlijsten staat met nummers die ik vrijwillig nooit meer zal vergeten.

Stier 21 april t/m 21 mei
Deftones

Jij beweegt net wat langzamer dan de rest. Is het luiheid? Ik vind van niet. Uitstelgedrag is jouw tweede naam maar dat komt simpelweg omdat je weet dat goede dingen tijd nodig hebben. Een songtekstregel af zingen duurt misschien wat langer maar er is niemand die sfeer creëert zoals jij dat doet. Niemand kan zo goed de aandacht op zich houden en niemand doet het zo sexy als jij, hoe lang het dan ook mag duren.

Ram 21 maart t/m 20 april
Red Hot Chili Peppers

Jij kan lekker explosief zijn en alles er heen rammen. Je leeft je leven als echte rock n roll, met een sok om je lul. Anderen vinden je af en toe wat veel, dat kabaal van die elektrische gitaar ligt niet iedereen even goed. Maar als je de tijd neemt om jou goed te leren kennen, kom je achter alle prachtige melodielijnen en gevoelige teksten die jouw innerlijke en gevoelige zelf een plekje geven te midden van al dat geluid.

Weegschaal 24 september t/m 23 oktober
The Beatles

Iedereen vindt jou helemaal leuk, jong en oud, muziek snobist en top 40 luisteraar. Waarom is dat eigenlijk? Kan het misschien zijn omdat je stiekem toch niet zo uniek bent en eigenlijk iedereen maar tevreden houdt? Al die albums, klinken ze nou allemaal precies hetzelfde of is er voor letterlijk ieder wat wils? Ik zou het niet weten maar ik denk dat het tijd wordt om iets te doen alleen voor jezelf.

Schorpioen 24 oktober t/m 22 november
Lana del Ray

Niemand kan de complexiteit van jouw emoties zo goed verwoorden als jij, dat is ook begrijpelijk want niemand lijkt zo hard en complex te voelen als dat jij doet. Af en toe zijn mensen je kwijt, "my pussy tastes like Pepsi Cola" was misschien een stap te ver voor de meesten. Toch begrijpen we in essentie echt wel hoe je je voelt, dus maak je daar geen zorgen over. Te denken dat niemand je begrijpt is het recept voor het worden van de favoriete artiest van 14 jarige emo meisjes.

Boogschutter 23 november t/m 22 december
Nicki Minaj

Regeltjes, daar ben jij gewoon niet zo van. Op tijd komen voor je concert? Soms heb je gewoon andere dingen te doen, zoals gearresteerd worden voor een illegale hoeveelheid wiet. Misschien is het net overschrijden van regels zoals hoeveelheid regels van een land waar wiet op zich al legaal is gewoon waar de kick voor jou in zit. Maar ja, er bestaat een verschil tussen avontuurlijk of spontaan zijn, en gewoon domme keuzes maken.

Steenbok 22 december t/m 20 januari
Kanye West

Je bent een harde werker, dat kan niemand van je afnemen. Album na album en je blijft ze maar uitbrengen. Helaas lijkt het alsof je niet aan het succes van die eerste albums kan tippen. Misschien is het de druk van presteren en jezelf overwerken met al die albums die hebben geleid tot een behoorlijk matige muzikale ervaring en de rare dingen die je af en toe zegt. Neem even pauze, jij van ons en jij van jou.

Waterman 21 januari t/m 18 februari
De Jeugd van Tegenwoordig

Lekker eigenaardig ben je, lekker jezelf. Je zegt af en toe van die dingen waar andere mensen misschien van opkijken, maar dat kan jou niks schelen. Laat ze lekker nadenken of je dat nou echt meende of dat het toch een grapje was. Het kan af en toe lastig zijn om te peilen of mensen nou echt snappen wat je bedoelt maar maakt dat echt uit? Je klinkt in ieder geval wel lekker vlot, met al die vreemde rijmpjes en moeilijke woorden.

Vissen 19 februari t/m 20 maart
Olivia Rodrigo

Je lijkt een beetje naïef, het is makkelijk om jouw muziek weg te schrijven als muziek voor tienermeisjes die net ontdekken dat de wereld geen eerlijke plek is en dat delen eigenlijk helemaal niet leuk is. Ik vind je echter gewoon heel eerlijk en dat mag ook weleens gezegd worden. Soms is het fijn om even gewoon boos te zijn omdat je ex nu Billy Joel aan zijn nieuwe vriendin laat horen als of hij hem heeft ontdekt, dat is ook echt lullig.

